

Υπόθεση C-134/94

Esso Española SA
κατά
Comunidad Autónoma de Canarias

(αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Canarias
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Πετρελαιοειδή — Υποχρέωση εφοδιασμού συγκεκριμένης περιοχής»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Γ. Κοσιμά της 28ης Σεπτεμβρίου 1995 I - 4225
Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 30ής Νοεμβρίου 1995 I - 4241

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προδικαστικά ερωτήματα — Υποβολή στο Δικαστήριο — Αναγκαιότητα του προδικαστικού ερωτήματος — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 177)
2. Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Διατάξεις της Συνθήκης — Δεν έχουν εφαρμογή σε αμιγώς εσωτερική κατάσταση κράτους μέλους
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 3, στοιχ. γ', και άρθρα 52 και 53)
3. Ανταγωνισμός — Κοινοτικοί κανόνες — Υποχρέωσεις των κρατών μελών — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Υποχρέωση των επιχειρηματιών που προτίθενται να εμπορεύονται τα προϊόντα τους εντός του νησιωτικού τμήματος της εθνικής επικράτειας να εξασφαλίζουν τον εφοδιασμό ορισμένου αριθμού νησιών — Επιτρέπεται
(Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 3, στοιχ. στ', άρθρο 5, εδ. 2, και άρθρα 30 και § 85)

4. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Άρθρο 102, παράγραφος 1, της Συνθήκης — Άμεσο αποτέλεσμα — Δεν υπάρχει (Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 102 § 1)

1. Μόνο στα εθνικά δικαστήρια, στην κρίση των οποίων υποβάλλεται η διαφορά και τα οποία πρέπει να αναλαμβάνουν την ευθύνη της εκδοθησομένης αποφάσεως, εναπόκειται να εκτιμούν, ενόψει των ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών κάθε υποθέσεως, τόσο το αν είναι αναγκαία η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, προκειμένου να είναι σε θέση να αποφανθούν, όσο και τη λυσιτέλεια των υποβαλλομένων στο Δικαστήριο ερωτημάτων.
 2. Δεδομένου ότι οι διατάξεις της Συνθήκης περί ελεύθερης κυκλοφορίας των προϊόντων δεν έχουν εφαρμογή στις δραστηριότητες των οποίων όλα τα στοιχεία έχουν σχέση με ένα και μόνο κράτος μέλος, τα άρθρα 3, στοιχείο γ', 52 και 53 της Συνθήκης δεν έχουν εφαρμογή επί εταιρίας η οποία εδρεύει εντός κράτους μέλους, ασκεί τις δραστηριότητές της εντός του κράτους αυτού και συνεπώς υπόκειται στη ρύθμιση με την οποία οι περιφερειακές αρχές ενός κράτους μέλους, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διακυβέρνηση ενός αρχιπελάγους που αποτελεί τμήμα της επικράτειάς του, επιβάλλουν, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που δημιουργεί ο νησιωτικός χαρακτήρας, σε όλους τους χονδρεμπόρους πετρελαιοειδών που επιθυμούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους σ' αυτό το τμήμα της επικράτειας την υποχρέωση να εφοδιάζουν ορισμένο αριθμό νησιών του αρχιπελάγους.
 3. Δεν αντιβαίνει προς το άρθρο 85 της Συνθήκης, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 30 η ρύθμιση με την οποία οι περιφερειακές αρχές ενός κράτους μέλους, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διακυβέρνηση ενός αρχιπελάγους που αποτελεί τμήμα της επικράτειάς του, επιβάλλουν, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που δημιουργεί ο νησιωτικός χαρακτήρας, σε όλους τους χονδρεμπόρους πετρελαιοειδών που επιθυμούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους σ' αυτό το τμήμα της επικράτειας την υποχρέωση να εφοδιάζουν ορισμένο αριθμό νησιών του αρχιπελάγους.
- Πράγματι, η ρύθμιση αυτή δεν επιβάλλει ούτε ευνοεί αντίθετες προς τον ανταγωνισμό ενέργειες ούτε ενισχύει τα αποτελέσματα προϋφισταμένης συμπράξεως, επιπλέον δε τα αποτελέσματά της επί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων μεταξύ των κρατών μελών εξαοτώνται τόσο πολύ από τυχηρά γεγονότα και είναι τόσο έμμεσα, ώστε η υποχρέωση που επιβάλλει η ρύθμιση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ικανή να εμποδίσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.
4. Το άρθρο 102, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ δεν γεννά υπέρ των πολιτών δικαιώματα τα οποία τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να διασφαλίζουν.